

fremt Jernbanerne i Sylland senere udvides, hvorimod vi i saa Fald maa være forberedte paa Expropriationer, som kunne føre til uberegnelige Udgifter, eftersom det her omhandlede Terrain bebygges stærkere og stærkere. Vi skjønte derfor ikke rettere, end at, da det erede Hlertal paa denne Begrundelse vil bevilge det Bølsb, man har foreslaaet bevilget — rigtignok fordelt paa to Aar, men det er jo det Samme — udsætter det os i Fremtiden for Udgifter, der mulig kunde spares ved at vælge en anden Fremgangsmaade. Vi have derfor ønsket, at Regjeringen vilde forelægge os en Plan for en Udvidelse af Aarhus Bærksieder indenfor det Terrain, som Jernbanen har, men paa en saadan Maade, at man, selv om der skulde komme en Udvidelse af Jernbanerne i Sylland, der jo selvfølgelig vil komme, og hvis sandsynlige Udstrækning temmelig let kan beregnes, desuagtet kunde hjælpe sig med dette Hovedværksted, naar man havde de forskjellige Grene af Reparationsvirksomheden i Esbjerg og Frederiksø, som man nu har der. Det kan mulig have sine Ulemper i visse Henseender, men det har utvivlsomt ogsaa en Fordel i den Henseende, at man ikke tilintetgjør den Virksomhed, som nu findes paa disse Steder, navnlig i Frederiksø, for visse Grenes Vedkommende. Naar en saadan Plan foreligger, der ikke udsætter Fremtiden for disse uberegnelige Expropriationsudgifter med Videre, ville vi ogsaa være med til at bevilge et Bølsb til det Niemed, der her tilsigtes. Naar vi nu foreslaa dette negtet, sker det altsaa kun i Ønsket om, at en saadan mod Følgerne sikret Plan maatte foreligge. — Om Forslaget under Nr. 220 staar der, at det er tiltraadt af Udvalget, der skulde hellere staa, som det vist vil fremgaa af Betænkningen, af Udvalgets Hlertal. Vi have nemlig forhalet os tvivlende overfor dette Forslag om en Nedsettelse af 20,000 Kr. paa Endringsforslaget under Nr. 220. Der har i en Række af Aar været bevilget 50,000 Kr. til Udgifterne ved samtlige Stationer paa det jydsk-synske Statsbanenet til Fyldestgjørelse af saadanne forskellige Niemed, som opstaa i Finanssaarets Løb, som Udgifter til Sporliste, Spinesolde og deslige. Da man nu dels har udvidet, dels kommer til udvide Banerne, forekommer det os tvivlsomt, om det er rigtigst nu at nedsette de 50,000 Kr. til 30,000 Kr. for de øvrige Stationers Vedkommende og lægge i den Grad al sin Bøgt paa Aarhus, om det ikke vilde være rigtigere ialtsald foreløbig at blive ved de 50,000 Kr., idet vi befrygte, at de andre Stationers og Egnes berettigede Krav kunne blive tilbageviste af Jernbanebestyrelsen, hvad der vilde være til Skade baade for Befolkningen og for Trafiken, grundet paa, at man ikke har villet bevilge mere end 30,000 Kr. Saa vidt jeg veed, er jo imidlertid den høitærede Minister fornsiet med de 30,000 Kr., og vi kunne derfor heller ikke vente,

at vor Hensætning skulde blive vedtagen, men jeg for mit Vedkommende agter ikke at stemme for Nedsettelsen, idet jeg ingenlunde er sikker paa, at det Skøn, som dels mellem de andre Stationer og Aarhus, i dette Tilfælde er rigtig. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 224 hørte vi en længere Udtalelse af det erede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Lund). Jeg vidste i Begyndelsen ikke, hvor han vilde hen. At han havde et bestemt Niemed med sin Udtalelse om et Forslag, stillet af Ministeren og tiltraadt af hele Udvalget, indlaa jeg meget godt. Han sluttede da med at meddele os, at det kun var det første Skridt paa en Vej, som han mente, at vi skulde fortsætte paa, og at dette første Skridt kostede. Der er imidlertid den Fordel ved dette Skridt, at det ikke koster Noget. Det er utvivlsomt en Bevillie, men jeg haaber ikke, at det skal koste os Noget. (Lund: Det er et Ordspil!). Ja, men jeg benytter Ordspillet paa anden Vis. (Sjergslev: Det er et rentefrit Laan!). Nei, det er ikke rentefrit. Renterne opbygges, de tilskrives Kapitalen, der begynder at forrentes og afdrages, efter at Digelaanet er betalt. Saaledes har jeg opfattet det. Hvad den aarlige Rente forøvrigt angaar, da er det jo Noget, vi nok vilde kunne bære, det er 600 Kr. Det undrede mig at høre det erede Medlem udtale sig, som han gjorde, men maaske har jeg ikke forstaaet ham rigtig. Det erede Medlem, tror jeg nok holdt sin første Tale her i Salen efter de nye Valg — det var ikke hans Somrutale, thi han har jo været Rigsdagsmand tidligere — i den Retning, som dette Forslag gaar ud paa, og jeg erindrer ikke, at han havde noget høiere Ønske end dette Forslag. Naar han nu faar sit Ønske opfyldt, forekommer det mig lidt ubilligt strax at møde med et nyt: men den Dag, den Sorg. — Hvad det Spørgsmaal angaar, som er rettet til den høitærede Minister, men som den høitærede Minister ikke omtalte, angaaende Helsingørs Havn, slutter jeg mig til de Udtalelser derom, som vi hørte fra Kredens Rigsdagsmand (Thomsen). Jeg haaber ogsaa, at den høitærede Minister vil være istand til i en nær Fremtid at rydde de Hindringer afveien, der fra Regjeringens Side hidtil have staaet imod denne Sags Gjennemførelse. — Det undrer mig, at det erede Medlem for Helsingør aabnede Debatten om Jiserisørgsmaalet med en længere Tale, som han saa sluttede med, at han ikke vilde indlade sig i en Diskussion om Sagen. Jeg antager, at det erede Medlem vilde have været mere sikret mod en Diskussion, naar han havde undladt at fremstille forskellige urigtige Ting Sagen vedkommende. Det erede Medlem blandt de Retsstilstanden, den bestaaende Praxis og internationale Forhold mellem hinanden, og mig forekommer det, at en saadan Tale som den, det erede Medlem holdt om et saa rent og klart danst Spørgsmaal, kunde man ikke have ventet